

N:o 120.

Af Herr Liss Olof Larsson: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande framläggande af förslag till ny aflöningsstat för landssekreterare.

Då statsutgifterna år från år visa benägenhet för att stiga, under det källorna till inkomster visa motsatsen, och svårigheterna att få dess behof fyllda blifva allt större och större, måste man noga se till, om icke besparingar kunna göras i redan bestämda utgifter eller, med andra ord, se till om icke Staten kan beredas någon ytterligare inkomst, utan att derföre behöfva öka de skattdragandes redan förut nog tunga bördor. Jag tror, att ett sådant tillfälle gifves, genom att till Staten indraga landssekreterarnes nuvarande löneinkomster och i stället lemna dem bestämd ordinarie lön på stat. Det torde numera knappt vara mer än en tanke derom, att deras löneinkomster äro oskäligt höga, och detta så mycket mer i ögonen fallande, som dessa blifva större, i samma mån nöd och fattigdom tilltaga i landet. Många förslag hafva visserligen varit väckta derom, att dessa löner skulle nedsättas, men om sättet för dessas verkställighet hafva åsigterna varit mycket delade, och frågan står ännu olöst.

Min uppmärksamhet har blifvit fästad på ett sätt, efter hvilket man — enligt mitt förmenande — på ett ganska enkelt sätt kan nå detta mål. Då man vet att hvarje handling, som inlemnas till landskansliet, skall beläggas med stämpelpapper; så, om hvarje handling belägges med stämpelpapper till det belopp, som motsvarar såväl det nu bestämda som det, hvilket svarar emot den lösen landssekreteraren nu eger uppbära, så har Staten dessa inkomster i sin hand — bestäm så en viss lön åt dessa embetsmän att utgå från Staten — och man har hela saken reglerad.

Enligt taxeringslängderna för år 1868 — de sednaste som varit för mig tillgängliga — synes att samtliga landssekreterares sammanlagda löneinkomster från Rikets 24 län uppgå till icke mindre än 335,190 R:dr R:mt, eller till nära 14,000 R:dr för hvarje — under nuvarande förhållande är högsta lönen 23,000 R:dr. Tala ej dessa siffror för det påståendet, att deras löneinkomster äro för stora?

Jag tilltror mig visserligen icke att uppgifva de lönebelopp, hvaraf en landssekreterare kan vara förtjent, hvilket derjemte kan vara olika för olika län; mig förefaller dock som en kontant lön af öfver hufvud taget 5,000 R:dr skulle vara tillräcklig, men äfven om dertill skull erfordras 6,000 R:dr, eller tillsammans för 24 tjenster 144,000 R:dr, skulle dock Staten genom denna reglering bereda sig en inkomst af 191,190 R:dr, eller i rundt tal 200,000 R:dr R:mt. Jag tror detta är en summa, så betydlig att Staten icke längre bör låta den gå sig ur händerna, hvarföre jag härigenom vördsammast föreslår:

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t måtte anhålla, det Kongl. Maj:t till nästa Riksdag måtte låta uppgöra förslag till aflöningsstat för samtliga landssekreterare i riket, hvarefter deras nuvarande löne- och sportelinkomster, på sätt i motionen finnes antydt, indragas till Statsverket och dessa embetsmän från Staten erhålla en bestämd årlig lön; samt, för den händelse sådan tjenst under tiden, eller innan Riksdagen hinner pröfva och antaga ny aflöningsstat, tillsättes, det må föreskrifvas, att den utnämnde får underkasta sig den minskning i löneinkomster, som kan blifva en följd af en sådan reglering.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Liss Ol. Larsson.

N:o 121.

Af Herr Johannes Andersson: Om ändring i Kongl. Förordningen den 13 September 1790, angående allmänna vägars underhåll vintertiden.

Det är med afseende på Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 13 September 1790, angående allmänna vägnarnes underhåll vintertiden, som undertecknad vördsammast vill hemställa till Riksdagen om aflåtande af en skrifvelse i underdånighet till Kongl. Maj:t.

Jag